

Datum van
inontvangstneming

:

26/02/2021

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-30/21 – 1

Zaak C-30/21

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

19 januari 2021

Verwijzende rechter:

Amtsgericht Lennestadt (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

11 januari 2021

Verzoekende partij:

Nemzeti Utdíjfizetési Szolgálató Zrt., Nationale Mauterhebung geschlossene Dienstleistungs-AG

Verwerende partij:

NW

Amtsgericht Lennestadt

Beslissing

In het geding

Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató Zrt., Nationale Mauterhebung geschlossene Dienstleistungs-AG tegen NW

heeft het Amtsgericht Lennestadt (rechter in eerste aanleg Lennestadt, Duitsland)

op 11 januari 2021

[OMISSIS]

beslist als volgt:

De behandeling van de zaak wordt geschorst.

De verwijzende rechter verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

Moet artikel 1, lid 1, van verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken aldus worden uitgelegd dat een gerechtelijke procedure die door een staatsbedrijf wordt ingeleid ter invordering van een heffing van punitieve aard die wegens het ongeoorloofde gebruik van een tolplichtige weg is opgelegd aan een natuurlijke persoon die in een andere lidstaat woont, binnen de werkingssfeer van deze verordening valt?

Motivering: [Or. 2]

Verzoekster is een in Boedapest gevestigde Hongaarse naamloze vennootschap, die de in Duitsland wonende verweerder verzoekt om betaling van zogenaamde vervangende tol (aanvullende heffing) voor het gebruik van tolplichtige snelwegen in Hongarije. De Duitse benaming van verzoekster luidt: Nationale Mauterhebung geschlossene Dienstleistungs-AG (NMGD AG).

A) Rechtsgrondslag/nationaal recht

De Hongaarse wegenverkeerswet bepaalt in § 15, lid 1, dat de minister bij verordening de deelname aan het verkeer van bepaalde voertuigen afhankelijk kan stellen van de betaling van een heffing. In § 33/A, lid 1, is bepaald dat een heffing (gebruiksheffing) moet worden betaald voor het gebruik dat in een bepaald tijdvak wordt gemaakt van de in een afzonderlijke wet aangewezen openbare secundaire wegen en dat bij niet-betaling daarvan een aanvullende heffing moet worden betaald. Er wordt verwezen naar het vertaalde uittreksel uit de Hongaarse wegenverkeerswet [OMISSIS], dat bij het dossier is gevoegd.

Op grond van die wettelijke machtiging heeft de minister van Economische Zaken en Verkeer verordening nr. 36/2007 (III. 26.) GKM inzake tol voor autosnelwegen, autowegen en hoofdwegen (hierna: „tolverordening”) vastgesteld. Ook van dit document is een vertaling bij het dossier gevoegd, waarnaar wordt verwezen [OMISSIS].

De geregistreerde houder van het voertuig is gehouden tot betaling van de in de toloverordening vastgelegde heffingen. Dit volgt rechtstreeks uit § 15, lid 2, van de Hongaarse wegenverkeerswet.

§ 7/A, lid 7, van de tolverordening bepaalt dat de aanvullende heffing (zie verderop) wordt geïnd door verzoekster. Volgens § 1 van de tolverordening vindt het gebruik van de tolplichtige wegen plaats „in het kader van een civiele rechtsverhouding”.

De hoogte van de basisheffing is geregeld in § 6 van de tolverordening. Voor een gewone personenauto van tariefklasse D1 overeenkomstig § 6, lid 1, onder a), moet volgens § 6, lid 6, van de tolverordening voor een week 2 975,00 HUF worden betaald, hetgeen overeenkomt met bijna 10,00 EUR. **[Or. 3]**

Volgens § 7/A, lid 1, van de tolverordening moet een aanvullende heffing of naheffing worden betaald wanneer een motorvoertuig bij een controle niet over een geldig vignet beschikt.

De hoogte van deze naheffing is geregeld in § 7/A, lid 10, juncto bijlage 1, punt 1, bij de tolverordening. Bij betaling binnen 60 dagen na ontvangst van een uitnodiging tot betaling bedraagt de naheffing 14 875,00 HUF, omgerekend bijna 50,00 EUR. Indien er geen betaling plaatsvindt binnen 60 dagen na ontvangst van de uitnodiging tot betaling, bedraagt de aanvullende heffing 59 500,00 HUF, omgerekend ruim 190,00 EUR.

B) Invordering van de aanvullende heffingen

Verzoekster heeft de in Eggenfelden gevestigde Ungarische Autobahn Inkasso GmbH (hierna: „UAI GmbH”) de opdracht gegeven en gemachtigd om motorvoertuigen die in Duitsland zijn geregistreerd en waarvoor de aanvullende heffing verschuldigd is en de houders ervan op te sporen en de vervangende tol te innen.

De opsporingsacties van UAI GmbH zijn gebaseerd op foto’s van de desbetreffende motorvoertuigkentekenplaten, die door een elektronisch systeem worden gemaakt en op basis waarvan de vermeende tolovertredingen van de betrokken voertuigen worden vastgesteld. Aan de hand van deze motorvoertuigkentekenplaten wint UAI GmbH informatie in over de houder, die vervolgens met een eerste aanmaningsbrief wordt gesommeerd tot betaling van de gewone naheffing van 14 875,00 HUF. Het overeenstemmende bedrag in EUR varieert naargelang de wisselkoers.

Naast de vervangende tol als zodanig worden tegelijkertijd de door UAI GmbH gemaakte incassokosten ingevorderd. Voorts worden de voorgesloten kosten voor het opsporen van de houder aan de schuldenaar in rekening gebracht.

Indien de betaling na de eerste aanmaningsbrief uitblijft, wordt middels een tweede aanmaningsbrief de betaling gevorderd van de verhoogde naheffing van 59 500,00 HUF. Ook in dat geval varieert het bedrag in EUR naargelang de wisselkoers.

C) Litigieuze vordering

Verweerder is houder van het voertuig met het Duitse kenteken [OMISSIS]. Verweerder bestuurde dit voertuig op 19 december 2019 om 23.24 uur, althans voor een korte periode, op een tolplichtige weg in Hongarije en schafte zich, na ongeveer 15 tot 20 km te hebben gereden, in een tankstation een elektronisch tolvignet aan. **[Or. 4]**

Bij aanmaningsbrief van 10 maart 2020 [OMISSIS] verzocht de door verzoekster gemachtigde UAI GmbH verweerder om betaling van de vervangende tol en de gemaakte kosten.

Nadat een reactie van verweerder was uitgebleven, werd hij met een tweede aanmaningsbrief van 13 mei 2020 gesommeerd tot betaling van de verhoogde naheffing van 59 500,00 HUF, omgerekend 178,89 EUR. Daarnaast werden dossierkosten, onkosten in verband met het inwinnen van informatie over de houder, forfaitaire kosten en omzetbelasting aangerekend. De nadere onderbouwing hiervan is te vinden in de aanmaningsbrieven van 10 maart 2020 en 13 mei 2020 [OMISSIS].

Met haar beroep vordert verzoekster thans het totaalbedrag van 260,76 EUR. Volgens haar is er sprake van een burgerlijk geschil. Hieruit volgt dat de verwijzende rechter bevoegd is. Verzoekster is van mening dat in dit verband de normen van de betrokken staat waaraan de verzoekende instanties hun recht ontleen en die aan hun vordering ten grondslag liggen, bepalend zijn. Daarom moet volgens § 1 van het Hongaarse tolbesluit worden uitgegaan van een burgerlijke rechtsverhouding. Dit blijkt overigens ook uit het feit dat de relatie tussen de verzoekende instantie – verzoekster – en de weggebruikers civielrechtelijk van aard is. Door de aankoop van het vignet komt een wederzijdse overeenkomst tot stand, waarbij de weggebruiker voor een bepaald voertuig een tijdelijk gebruiksrecht van de wegen verwerft. Verzoekster stelt ook geen beschikkingen vast, maar oefent haar vordering uit door een gewone uitnodiging tot betaling. De vordering moet in ieder geval ten uitvoer worden gelegd volgens de civielrechtelijke procedure.

Verweerder voert tegen het beroep aan dat hij een vignet heeft gekocht. Verder brengt hij bezwaren naar voren die betrekking hebben op de rechterlijke bevoegdheid en strijdigheid met de openbare orde.

D) Vragen van de verwijzende rechter

De verwijzende rechter moet in het kader van zijn toetsing of hij bevoegd is beslissen of de internationale bevoegdheid wordt geregeld door de bepalingen van de Executieverordening *[verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken [Or. 5] (herschikking); Brussel-I bis-verordening]*. In dit verband

betwijfelt de verwijzende rechter ten zeerste of het onderhavige geding een burgerlijke zaak in de zin van artikel 1 van de Executieverordening is, dan wel integendeel een publiekrechtelijk geschil betreft waarop de Executieverordening niet van toepassing is. De verwijzende rechter gaat dienaangaande ervan uit dat voor de beantwoording van deze vraag niet – zoals verzoekster meent – het nationale recht bepalend is, maar veeleer een autonome uitlegging is vereist. Het begrip „burgerlijke en handelszaken” dient te worden uitgelegd aan de hand van het doel en het systeem van de Executieverordening alsook aan de hand van de algemene beginselen die voortvloeien uit de nationale rechtsordes (arresten van het Hof van 14 oktober 1976, LTU Lufttransportunternehmen GmbH & Co. KG/Eurocontrol, 29/76, EU:C:1976:137, en 11 juni 2015, ██████████ e.a., C-226/13, C-245/13 en C-247/13, EU:C:2015:383, punt 35).

Het Hof heeft in een zaak die in de ruimste zin eveneens betrekking had op het wegverkeer, reeds geoordeeld dat een procedure van gedwongen tenuitvoerlegging die een aan een lokale overheid toebehorende onderneming tegen een in een andere lidstaat wonende natuurlijke persoon heeft ingeleid met het oog op de inning van een onbetaald gebleven schuld die is ontstaan naar aanleiding van het parkeren op een openbare parkeerplaats waarvan de exploitatie door die overheid aan de voornoemde onderneming is gedelegeerd en die niet punitief van aard is maar de loutere tegenprestatie van een verrichte dienst vormt, binnen de werkingssfeer van de Executieverordening valt (arrest van 9 maart 2017, Pula Parking d.o.o./Tederahn, C-551/15, EU:C:2017:193).

De verwijzende rechter gaat evenwel ervan uit dat de voornoemde beslissing niet kan worden toegepast op het onderhavige geding. Volgens de feiten die hebben geleid tot het arrest van 9 maart 2017 werd aan de weggebruiker een parkeerticket uitgereikt (punt 16 van het arrest van het Hof van 9 maart 2017). In het onderhavige geval zou er sprake zijn van een vergelijkbare situatie indien verweerder een vignet had gekocht, afgezien van de vraag of daardoor daadwerkelijk een civiele overeenkomst tot stand zou zijn gekomen dan wel of het niet eerder gaat om een heffing van overheidswege voor een overheidsprestatie, niet in de laatste plaats omdat de relevante nationale regelingen (ook) binnen het toepassingsgebied van richtlijnen 1992/62/EG en 2006/38/EG vallen. **[Or. 6]**

In het onderhavige geval heeft verweerder echter in eerste instantie juist geen vignet gekocht, om welke reden verzoekster een in de Duitse vertaling van de overgelegde Hongaarse wetteksten als „aanvullende heffing” of „naheffing” omschreven heffing vordert in plaats van [en dus niet bovenop; zie de uitnodigingen tot betaling van 10 maart 2020 en 13 mei 2020 (OMISSIS)] de eigenlijke tol. Naar het oordeel van de verwijzende rechter betreft het een eenzijdig bij een publiekrechtelijke norm vastgestelde strafheffing die niet louter een vergoeding voor een verleende dienst vormt (anders dan in het arrest van het Hof van 9 maart 2017, zie punt 36). Volgens de verwijzende rechter zijn er dus gegronde redenen om de vaststelling en handhaving van deze heffing van punitieve aard als een overheidshandeling aan te merken, zodat de Executieverordening niet van toepassing is op het onderhavige geding.